

Min barndoms katter - Macka

Macka döptes ursprungligen till Mack Fina Special. Anledningen var att hon "tankade" hos sin mamma som hette Fina som var döpt efter en motorolja för Formel 1-bilar. Mackas namn är lite långsökt men kommer från en formel 1-bil, JPS Lotus, John Player Special efter sin reklam för John Player Special-cigarett. Och Macka var som en formel 1-bil, fullt ös hela tiden.

Macka såg ungefär ut som Råttan, men var kraftigare. Macka var en ren innekatt som vi skaffade efter att vi flyttat från landet till Kungälv. Hon avskydde stängda dörrar. Skåpsdörrar och ytterdörren fick vara stängda, de var liksom "väggar", men försök stänga en dörr till ett rum ...

Det tog inte lång tid förrän hon lärde sig öppna dörrarna. Om dörren var ordentligt stängd hoppade hon upp och hängde i handtaget tills hon fått upp dörren.

En gång hade vi köpt en ny soffa till vardagsrummet som normalt inte hade någon dörr. Pappa riggade upp en halvdörr med hasp och överdelen täckt med grovt nät. Det tog inte lång stund innan det nätet var borta och katten inne i vardagsrummet. Då införskaffades grövre nät som katten inte kunde riva sönder. Men Macka var inte dum, hon klättrade upp till toppen på dörren och bände upp ett lagom stort hål i överkanten. Det tog henne ungefär en timme av idogt arbete för att få upp ett hål som gjorde att hon kunde slinka in. Sedan sov hon gott i den nya soffan och vi brydde oss inte om att stänga några dörrar.

Vi hade en meterhög plastjulgran som vi med tanke på katten klädde med okrossbara plastkulor. På juldagen åkte vi till mammas moster på julmiddag och lämnade Macka ensam hemma med julgranen. Vi räknade med att plastkulorna förmodligen skulle vara spridda över hela lägenheten när vi kom hem.

Så, på kvällen kom vi hem och öppnade dörren, ingen dörrmatta, inga plastkulor och ingen julgran. Vi tände ljuset i hallen och såg macka ligga och sova vid skostället ovanpå en mycket platt julgran. Kulorna hittade vi runt om i lägenheten, under soffan, under sängarna och i badrummet och dörrmattan låg under köksbordet. Hon hade verkligen roat sig när vi var borta.

Jag antar att vi såg ganska lustiga ut när vi upptäckte vad som hänt, men det övergick snabbt i skratt. Macka tittade knappt på oss men spann belåtet. Hon fick behålla julgranen. Hon brukade hoppa upp och ner på den då och då för att försäkra sig om att den förblev platt och använde den som favoritsovplats, helst mitt på golvet utanför köket.

Ibland låg hon och lurade under den platta granen och då kunde man bli anfallen av en flygande platt julgran med vassa klor när man passerade.